

Forslag til: Inatsisartutlov om ændring af Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold

(Hans Enoksen, Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)

Svarnotat

(Hans Enoksen, Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)

2. behandling

På vegne af Naalakkersuisut takker jeg Fiskeri, Fangst og landbrugsudvalget for den grundige behandling af nærværende forslag. Jeg noterer mig, at et enstemmigt udvalg har indstillet forslaget til vedtagelse, såfremt der fremsættes et ændringsforslag til tredje behandling hvori der korrigeres blandt andet nogle sproglige forseelser.

På vegne af Naalakkersuisut skal jeg i det følgende forholde mig til de punkter, som udvalget har fremsat i deres betænkning.

Udvalget anfører, at det i forbindelse med den danske fødevarestyrelses høringssvar havde været ønskeligt, om Naalakkersuisut havde taget større hensyn til at fremtidssikre lovforslaget ved at inkludere andre sygdomme end hundesyge og parvovirus.

Hertil skal Naalakkersuisut understrege en række forhold:

- Finansieringen af nærværende lovforslag er beregnet alene med sigte på bekæmpelse af parvovirus og hundesyge. Eventuelle meromkostninger ved bekæmpelse af andre sygdomme kan således ikke understøttes af dette lovforslag. Sådant finansiering må ske særskilt i ny lovgivning, da eventuelle udbrud af nye, ukendte sygdomme kan være så vidtrækkende at de ikke kan bekæmpes med midlerne i dette lovforslag. Dette drejer sig konkret om indkøb af vacciner m.v., men også de rent praktiske foranstaltninger der skal tages i brug ved udbrud af nye, ukendte sygdomme.
- Hundesyge og parvovirus er de mest dødelige af de kendte hundesygdomme. Det er derfor nødvendigt med en ekstra indsats vedrørende disse sygdomme, kontra andre, mindre alvorlige hundesygdomme.
- Den enkelte hundeejer, hvad enten det drejer sig om slædehunde og fårehunde eller almindelige kælehunde, har et selvstændigt ansvar for at drage omsorg for de dyr, som er under hans varetægt. Det er ikke nødvendigvis Naalakkersuisuts opgave at blande sig, hver gang der opstår sygdomstilfælde i en hundeflok. Det er derfor nødvendigt at Naalakkersuisut tager særskilt stillingtagen til, om fremtidige sygdomsudbrud er så alvorlige, at de fordrer en indgriben fra det offentlige side.

Udvalget ønsker at vide, hvorfor Naalakkersuisut ikke har handlet tidligere for at bekæmpe hundesyge, da der har været udbrud af hundesyge i en længere årrække i Grønland. Det står desuden anført i Fødevarestyrelsens høringssvar, at det daværende hjemmestyre allerede i 2002 har udtrykt ønske om at bekæmpe hundesyge.

- Naalakkersuisut skal pointere, at det udbrud vi har set i 2016 er usammenligneligt med tidligere udbrud. Det estimeres, at mere end 400 hunde er døde som følge af hundesyge alene i år, kontra 2.500 tilfælde de forudgående 20 år. Dermed synes det, at hundesygen i år har

udviklet sig til at være på et niveau, hvor Naalakkersuisut har set sig nødsaget til at skride ind. Det er Naalakkersuisuts klare opfattelse, at det først og fremmest er den, som er besidder af en hund, der bærer ansvaret for hundens ve og vel. Men i dette konkrete tilfælde er Naalakkersuisut nødt til at handle, da hundesygen har nået et kritisk stadie, hvor kun indgriben fra det offentlige kan sikre, at den bekæmpes hurtigt og effektivt.

Udvalget udtrykker ønske om, at Naalakkersuisut tidligere havde givet en mere udførlig redegørelse for hvordan hold af hunde, især slædehunde, skal foregå for at opnå optimal sygdomsbeskyttelse.

- Naalakkersuisut er i gang med udarbejdelse af materiale der skal beskrive netop dette forhold. Naalakkersuisut finder det ikke hensigtsmæssigt at udtale sig om konkrete tiltag, før disse er undersøgt grundigt og tilbundsående. Det er vigtigt, at vi ikke forhaster os i udarbejdelsen af dette vaccinationsprogram, og derved risikerer at komme med modstridende udmeldinger som kan skabe forvirring og give befolkningen en forkert opfattelse af hvordan programmet kommer til at blive udført. Når lovforslaget er vedtaget og trådt i kraft, starter det egentlige arbejde med at oplærer de kommunale hundevaccinatører samt informerer borgerne om korrekt vaccination og mærkning. Dette er Naalakkersuisuts ansvar, og Naalakkersuisut ser sig fuldt ud rustede til at leve op til dette ansvar.

Udvalget udtrykker bekymring for, om en oplysningskampagne alene er tilstrækkeligt til, at bekæmpe fremtidige udbrud af hundesyge, da sådanne oplysningskampagner tilsyneladende har slået fejl tidligere.

- Der er i forslaget afsat en halv million kroner til oplæring af hundevaccinatører samt borgeroplysning. Disse midler er afsat netop i erkendelse af, at tidligere forsøg på at oplyse om risikoen ved undladelse af vaccination har været utilstrækkelige. Naalakkersuisut agter at råde bod på dette forhold. Oplysningskampagnen bliver derfor langt mere omfattende end tidligere, f.eks. kommer Naalakkersuisut bl.a. til at rejse ud til kommunerne og personligt informere om programmet samt oplære hundevaccinatørerne. Derved sikres en optimal implementering af forslaget.

Udvalget anfører, at implementeringen af vaccinationsprogrammet kan blive sværere, end forslaget giver udtryk for.

- Naalakkersuisut anerkender, at ethvert nyt tiltag af dette omfang er forbundet med risiko for at mislykkes. Naalakkersuisut har dog taget alle de nødvendige forbehold for at minimere denne risiko. Blandt andet ansættes en ny veterinær til at hjælpe med programmets implementering, ligesom Naalakkersuisut er ved at udarbejde et grundigt program for undervisning samt oplæring af de kommunale hundevaccinatører, ligesom opførelsen af den fælles database skal sikre programmets succes.

Naalakkersuisut tilslutter sig desuden udvalgets beklagelse over, at kommunerne ikke har fundet anledning til at bidrage med høringssvar til forslaget, på trods af Naalakkersuisuts mange anstrengelser for at få kommunerne på talefod. Naalakkersuisut er dog blevet inviteret til Ilulissat i december netop for at informere om det nye vaccinationsprogram, og Naalakkersuisut er derfor fortrøstningsfuld om, at samarbejdet med kommunerne kommer til at fungere.

Udvalget mener, at det fremstår som uklart hvordan de kommunale hundevaccinatører bliver oplært. Udvalget forventer herunder, at autoriseringen af de kommunale hundevaccinatører

kommer til at foregå som en systematiseret uddannelse, og at der ikke bliver udført chipmærkning før hundevaccinatørerne er autoriserede.

- Naalakkersuisut tilslutter sig fuldt ud udvalgets anskuelser, da dette er i fuldstændig overensstemmelse med Naalakkersuisuts egne overvejelser og intentioner i forhold til autoriseringen af hundevaccinatørerne. Herudover ønsker Naalakkersuisut at præcisere, at selvom hundevaccinatørerne allerede er oplært rent praktisk i injektion med kanyler, er de ikke oplært i dette særskilte vaccinationsprogram, hvor bl.a. vaccinationsfrekvens er anderledes end ved rabiesvaccination. Naalakkersuisuts oplæring og autorisering skal derfor både bekræfte hundevaccinatørernes eksisterende viden og praksis, samt tilføre den ny viden og nye redskaber.

Udvalget udtrykker skepsis over for Naalakkersuisuts fastsættelse af, samt begrundelse for, valget af vaccinationsmønstre.

- Naalakkersuisut har baseret sit valg af vaccinationsmønstre ud fra de dyrlægefaglige anbefalinger foretaget af de dyrlægeuddannede eksperter, som er ansat i Naalakkersuisuts Veterinær- og Fødevaremyndighed. Naalakkersuisut finder det påfaldende, at udvalget både i de fremsendte spørgsmål samt i deres betænkning gentager deres skepsis for vores dyrlægers faglige ekspertise. Mig bekendt har udvalget ikke ansat dyrlæger eller indhentet eksternt dyrlægefaglige udsagn til opbakning af deres påstande. Det er derfor kritisabelt, at udvalget gang på gang sætter spørgsmålstejn ved vores eksperters faglige vurdering.

Udvalget mener at det er uklart, om forslaget finder anvendelse i både "normale" og "akutte" situationer.

- Som det er nævnt i forslaget, er vaccination et forebyggende middel. Dette vaccinationsprogram er derfor som udgangspunkt et tiltag, som tager sigte på at forebygge sygdomsudbrud. Derudover kan der, i henhold til forslagets § 21 b, foranstalles et udvidet vaccinationsprogram. Denne bestemmelse vedrører netop akut opståede situationer, hvor yderligere tiltag findes nødvendige. Det er dog fortsat de autoriserede hundevaccinatører samt dyrlægerne der udfører vaccination og mærkning uanset hvilken situation det drejer sig om.

Udvalget udtrykker forventning om, at tvangsaflivning kun vil blive anvendt som sidste middel i bekæmpelse af hundesygen.

- Som det er anført i forslagets bemærkninger, skal tvangsaflivning kun søges anvendt som et sidste skridt, i henhold til proportionalitetsprincippet. Naalakkersuisut er derfor enige i udvalgets anskuelser vedrørende dette emne.

Udvalget mener, at en alternativ finansieringsmodel måske kunne overvejes, således at det understreges at både besiddere af slædehunde og fårehunde, samt besiddere af almindelige hunde har et ansvar for at sikre at deres hunde er korrekt vaccineret.

- Naalakkersuisut har valgt den finansieringsmodel hvor Landskassen afholder udgifterne for vaccination og mærkning af slædehunde og fårehunde, hvorimod besidderen af almindelige hunde selv afholder det hermed forbundne udgifter. Dette er efter Naalakkersuisuts overbevisning en fair fordeling, idet det ville pålægge besidderen af især slædehunde en meget større udgift hvis han selv skulle betale for vaccination, da et slædehundespand kan bestå af tyve eller flere hunde. Derudover er slædehunde og fårehunde nødvendige for, at besidderen af disse kan drive succesfulde erhverv, og understøtter dermed fiskerne, fangernes

og fåreholdernes livsgrundlag. Til slut kommer, at slædehunden og fårehunden er blevet en del af Grønlands kulturarv, som er vigtig at værne om og beskytte. Alle disse forhold taget i betragtning anser Naalakkersuisut derfor den forslåede finansieringsmodel som udtryk for Naalakkersuisuts prioritering og ønsker.

Udvalget opfordrer til, at der tilføjes ”for besidders regning” i § 21 a, stk. 1.

- Udvalget har anført, en tilføjelse af ”for besidders regning” i den omtalte paragraf kan virke som incitament for den enkelte hundebesidder til at overholde lovgivningen. Hertil skal Naalakkersuisut anføre, at der er indført adgang til bødepålæg, såfremt den enkelte hundebesidder ikke sørger for at overholde vaccinationsprogrammet. Naalakkersuisut mener, at bødepålæg er tilstrækkeligt som korrigerende middel til at fremme borgernes vilje til at overholde lovgivningen, og mener således ikke at den omtalte tilføjelse er nødvendig.

Udvalget udtrykker skepsis for, om Naalakkersuisut er klar til at igangsætte vaccinationsprogrammet fra forslagets ikrafttrædelsesdato d. 1. januar 2017, og opfordrer til at ikrafttrædelsesdatoen ændres eller der indsættes en overgangsbestemmelse.

- Naalakkersuisut agter at fastholde den i forslaget anførte ikrafttrædelsesdato. Det er vigtigt for VFMG at få hjemmel til at gå i gang med enkeltindividmærkning og vaccination mod hundesyge og parvovirus fra den 1. januar 2017. Dette betyder dog ikke, at vi er fuldt operationelle fra første dag, men det giver os hjemmel til at gå i gang med at oplære vaccinatørerne i chipmærkning og vaccination fra første dag.

Udvalget henstiller til, at Naalakkersuisut fremsætter et ændringsforslag til 3. behandling der skal korrigere den grønlandske oversættelse vedrørende 4 specifikke termer (bilag 1).

Udvalget har indstillet til, at Naalakkersuisut ændrer en række ord i den Grønlandske tekst, i henhold til bilag 1 i udvalgets betænkning. Naalakkersuisut har allerede ved besvarelse af udvalgets spørgsmål, som blev fremsendt forud for udarbejdelse af betænkningen, anført, at Naalakkersuisut ikke er enige i de forslag til oversættelser som er blevet fremsat af udvalget.

Det drejer sig konkret om 4 termer:

- Forslag 1 og 3 indstiller til, at udtrykket ”besidderen” i det grønlandske ændres til ”ejeren”. Som beskrevet i forslagets bemærkninger, er det med fuldt overlæg at termen ”besidderen” anvendes, idet der med forslaget netop søges at udvide kredsen af ansvarshavende personer. Det er således nødvendigt at den korrekte term bliver anvendt således at forslaget kan håndhæves korrekt.

- Forslag 2 og 4 indstiller til, at udtrykket ”fårehunde” i det grønlandske ændres til ”fårenes hunde”. Naalakkersuisut har valgt at videreføre den samme oversættelse af ”fårehunde” som anvendes i hovedloven fra 1998. Naalakkersuisut kan derfor ikke støtte, at udvalget vil ændre det oprindelige begreb, da dette er et fastsat begreb som har været anvendt siden lovens vedtagelse i 1998.

Ud fra disse betragtninger anser Naalakkersuisut det ikke for hensigtsmæssigt at følge udvalgets indstilling, da det vil ændre loven materielt såvel som ændrer på hidtil anerkendt terminologi.

Med disse præciseringer skal Naalakkersuisut hermed overlade forslaget til Inatsisartuts velvillige behandling, herunder indstille forslaget til vedtagelse i foreliggende udgave.